

Annexure P.13, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।" ਕਾਰਵਾਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ. ਰਾਓ ਤੋਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਲਈ ਗਈ ਸੀ..." ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੁਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜੂਨ, 1993 ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(25) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਭੱਤਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਲਾਹ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਉਮੀਦ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। 'ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਐਸਟੇਪੋਲ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਅਗਸਤ, 1986 ਤੋਂ 31 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ ਜੇ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹਨ। 5000

'ਜੇਐਸਟੀ

ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ, ਸੀਜੇ, ਐਨਕੇ ਸੇਵੀ
THB ਚਲਾਪਤੀ, ਜੇ.ਜੇ
ਰਾਹੁਲ ਪ੍ਰਭਾਕਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ
ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ
97 ਦਾ CWP 5281
22 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997

ਇੰਡੀਅਨ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਐਕਟ, 1893 - S.3 - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਆਰਟੀ 226-ਕਾਮਨ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ, 1997 ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ—ਪੈਰਾ 6.5- ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ-ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੈਅ ਕਰਨਾ

ਅਰਜ਼ੀਆਂ - ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਢੰਗ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ - ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ - ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ p 1 ਓਸਟਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸੰਬੰਧ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

[ਸੋਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 1995(1)SLR 80, ਅਤੇ,

ਅਨੁਰਾਗ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ
ਕਾਲਜ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ, 1996(1)ਆਰਐਸਜੇ 795, ਓਵਰ-ਰੁਲਡ]

ਪ੍ਰਤੀ ਕੇ. ਸ੍ਰੀਧਰਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.

ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, 1997 ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ, ਉਸ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸੀਓਓ ਆਈ ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੰਡੀਅਨ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਐਕਟ, 1893 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਘਰ ਜਾਂ ਡਾਕ ਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਾਕ ਲੇਖ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ "ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਲੀਵਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਡਾਕ ਲੇਖ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੇਖ ਜਦੋਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਕਖਾਨੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਾਕ ਲੇਖ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੇਖ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਟਰਾਂਸਮੀ ਦਾ ਕੋਰਸ i s s i o n.

(ਪਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪਤੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਡਾਕਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡਾਕ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਡਾਕਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਥਿਰ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿਚਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 18)

ਪ੍ਰਤੀ THB ਚਲਾਪਤੀ, ਜੇ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਮਨ ਐਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕਰਨ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਠੋਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 35)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਸਮਾਂ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ।

(ਪਰਾ 40)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਅਮਰ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਯੋਗੇਸ਼ ਗੋਇਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਨ
ਅਨੁਪਮ ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਨਿਰਣਾ

ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ ਸੀ.ਜੇ

(1) ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਆਈ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਜਲਦੀ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਸਿਰਫ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (1) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੰਧ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(3) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ

(1) 1995 (1) SLR 80

30 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 35/1/97-IET-II/541 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਂਝਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (ਸੀ.ਈ.ਟੀ.) 1997 ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਜਲੰਧਰ। ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਫਰਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ 25 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਭਾਗ, ਇਹ ਕੋਰਸ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਾਮਨ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ 1997 ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਜਲੰਧਰ, CET 1997 ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3। ਪਹਿਲੀ ਐਂਟਰੀ ਸੀ.ਈ.ਟੀ. 1997 ਲਈ ਪੂਰਾ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ 21 ਮਾਰਚ, 1997 (ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ) "ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਆਫ਼ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 6.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 6.2.2 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ, CET 1997, ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, PO REC, ਜਲੰਧਰ-144 011 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਾਂ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਉਕਤ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸੀਈਟੀ ਸੈੱਲ, ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 67 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਥੀਂ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੋਟੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਅਧੂਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੇਰੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਪੈਰਾ 6.5 ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ CET 1997 ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। CET ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਬਰੋਸ਼ਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ, ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ, ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, "ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ: 21 ਮਾਰਚ, 1997"। Annexure III ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੋਟੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਹਿਲੀ ਹਦਾਇਤ ਇਹ ਹੈ:-

"ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ.. ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ/ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਲਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਈਟੀ 1997 ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(4) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 17 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਸਾਰੇ ਐਨਕਲੋਜ਼ਰਾਂ ਸਮੇਤ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ, ਸੀਈਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਬੰਧ PI ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੇ ਹੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਉਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਪੀਐਫੀ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 17 ਮਾਰਚ, 1997

ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਅਤੇ ਰੋਲ ਨੰਬਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ 18 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(5) ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਰਾਉਚਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਆਰ.ਐਲ.) ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮਹਿੰਦਰੂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.35 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 126 ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਸੀਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪੋਸਟਲ ਰਿਕਾਰਡ Annexure R2 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਵਰ 25 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਵਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ. ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਂਟਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 6.2.2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪੱਟੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਕਤ ਬਾਰ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਡਿਸਪੈਚ ਲਈ ਕਵਰ ਸੌਂਪਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪੈਰਾ 6.2.2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।⁶

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਸੀਈਟੀ ਟੈਸਟ 1997 ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ R-III ਹੈ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਉਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ।

(7) ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਅਧੂਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ"। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਉੱਥੇ *ਲਫ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਆਇ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (1-ਏ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, "ਜੇਕਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ 1234 ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ, ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਚਨਚੇਤੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਇਹ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ

ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਕਿੰਤ ਹਨ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 108 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਦਲ ਖੇਤਾਨ ਬਨਾਮ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਖੇਤਾਨ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ -----”, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸ਼ਬਦ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਅੱਖਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਅੱਖਰ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(8) ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਬੰਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਸੀ। ਬੈਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਯਾਨੰਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (4) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ. ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੋਗ-

(1-ਏ) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 714 1

(2) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 536

(3) 1993 (4) SLR 673

(4) 1994 (4) ਆਰਐਸਜੇ 289

ਕਿਸੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਚਿਨ ਗੌੜ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੀਟੀ (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਿਛਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 1996 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6756 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 1997 ਲਈ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ, ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੋਟੇ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਵੀ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(9) ਸੌ ਵਿੱਚ ਸੌਰਭੂ ਅਗਰਵਾਲ ਯੂ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇ ! ਟ੍ਰਾਂਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 3(6), 3 ਏ ਡੀ ਬੈਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ

ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ 9 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਖੇਤਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਸੀਦ ਨਾ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹ 12 ਜੁਲਾਈ 1994 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਕਾਲਜ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 14 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰੀਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਿਤੇ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਦ ਹੀ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 56

(5) 1996 (1) ਆਰ.ਐਸ.ਜੇ.ਆਈ

(6) 1995 (1) RSJ 801

ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਯੋਗ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।" ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਹੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰੀਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕੱਟ ਆਫ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਕੋਰੀਅਰ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੱਥੀਂ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਇਹ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। thLat ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਟ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਵਿੱਚ ਚੁਨਾ ਕਿੱਥੇ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ/ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(10) ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਨੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਲਿਪੀਆਈਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਰਣਾ ਸਿਰਫ 'ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ 126 ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 95 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ 125 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R1 ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਆਖਰੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਊ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) R1 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 95 ਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ? ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਭ ਮਿਲਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਓ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਹਨ।

(12) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ

ਅਨੁਰਾਗ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ, ਕਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ;

“ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਵੱਸ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾ ਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।” ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਮਾਨੀ, ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋ-ਓ-ਆਈ ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪ ਕੇ, ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਫਾਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਐਕਟ, 1893 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੋਰਸ" ਅਤੇ "ਡਿਲੀਵਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਾਕ ਲੇਖ, ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪਤੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕ ਦੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਡਾਕਘਰ ਜਾਂ ਡਾਕ ਲੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਾਕਘਰ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਦਫਤਰ, ਜਾਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਡਾਕ ਲੇਖ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਲੇਖ ਜਦੋਂ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਾਕ ਲੇਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੇਖ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

(7) 1996(1) RSJ 795

ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਡਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, - ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (8), ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰ ਚੰਦ ਜੈਨ (9), ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 87 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ '(ii) ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।' ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਕੱਤਰ ਇਸ ਗੱਲ

ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 48 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ 48 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਫੀਡੀਡੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 48 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। *ਵਿਟਫੀਲਡ ਬਨਾਮ ਲੇ ਡੇਸਪੈਂਸਰ (10)* ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਮੈਨਸਫੀਲਡ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, “ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਡਾਕਖਾਨਾ ਮਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੰਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਰਪਲੱਸ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ (ਅਪਵਾਦ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ) ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਤਾਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ,

(8) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 882

(9) ਜੇਟੀ 1991 (4) SC 39

(10) (1778) 2 ਕਾਉਪ, 754॥

ਅਤੇ ਤਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਕੈਰੀਅਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਜ਼ਿਮ (11)* ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਡਾਕਖਾਨਾ ਕੋਈ ਆਮ ਕੈਰੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਡਾਕ ਲੇਖ ਦੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਾਕਘਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਡਾਕਘਰ ਐਕਟ, 1893 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਾਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪਤੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਡਾਕਘਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਡਾਕ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਡਾਕਘਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(14) ਕੁਝ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਡਾਕਘਰ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। *ਇੰਦੌਰ ਮਾਲਵਾ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (12)* ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, “ਜੇਕਰ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਆਈਐਮ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਜਾਂ ਆਈਐਮ. . ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਰਿਣਦਾਤਾ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਚੈੱਕ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਚੈੱਕ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਦੇ ਪੋਸਟ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ।" ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਟ੍ਰਾਂਸ ਐਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਤੇ ਦੇ ਏਜੰਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਡਰੈਸੀ ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(16) ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 6.5 ਵਿੱਚ ਛੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ CET 1997 ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਫਾਰਮ ਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਰਸੀਦ' ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਨ ਇਮਤਿਹਾਨ ਫੀਸ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਇ। ਕੁੱਲ ਛੇ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੰਜ ਨੁਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। Annexure P-1 ਵਰਗਾ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜ ਕੇ, ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਨੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(11) ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 431

(12) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1466

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਂ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤੁਕ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 6.5 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੰਜ ਨੁਕਸ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ 17 ਮਾਰਚ, 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ।

(17) ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, a1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੱਟ-ਆਫ਼ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਭਾਵ ਜਿਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੇਰੀ

ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P-1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਪੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਨਾਮ ਰੇਨਜ਼ (13), (ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਬਿਕਾ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਆਦਿ (14), ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਚੌਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(13) (1960) 362 US 17

(14) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 1300

ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ i ਵਿਨਿਯਮ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ; ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।" ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਦੇ ਇੱਕ ਦੁਕਵੀਂ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਨੈਕਸਰ P-1 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ 'ਤੇ Annexure P-1 ਵਰਗਾ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(18) ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬੰਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਰ.ਐਸ. ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਅਜੀਤ ਮਿਲਜ਼ (15) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਈਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ।" ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(19) ਉੱਪਰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ, CET

1997 ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ("16) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਰਾਗ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।

(15) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 2279

(16) 1995 (1) SLR 80

ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰੀਜਨਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ, ਕਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (17), ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(20) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 1997 ਦੀ 6453 ਅਤੇ 1997 ਦੀ 6525 ਜੋ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ, ਵੀ ਇਹੀ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋ-ਆਰਡੀਨੇਟਰ, ਜੀ.ਈ.ਟੀ. 97 ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 1997 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 5281 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(21) ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(22) ਮੈਨੂੰ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (18) ਵਿੱਚ ਹੈ।

(23) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ 18 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਾਂਝੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ 17 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ 25 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 17 ਮਾਰਚ 1997 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(24) ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਫਾਰਮ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ"।

(25) ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(17) 1996 (1) R.S.J. 795

(18) 1995 (1) S.L.R. 80

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਖੇਤਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੋਰਸ। ਇਸ ਲਈ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗੀ।

(26) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। *ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ* ਬਨਾਮ *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ* (19) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(27) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਰੈੱਸ ਸਲਿੱਪ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਸੀਓਓ: ਆਰਡੀ ਆਈ ਇਨਟਰ ਸੀਈਟੀ 1997 ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਡਾਕਖਾਨੇ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਾਲੇ ਲਿਫਾਫੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਢੰਗ ਜਾਂ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 21 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(28) ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਾਂ ਖਾਸ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਲਿਫਾਫੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(29) ਬਨਾਮ *ਗ੍ਰੇਟ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ* (20) ਵਿੱਚ, *ਲਾਰਡ ਕੋਲਰਿਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-*

“ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਵੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕੀਤੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

(19) 1993 (4) SLR 673

(20) (1910) 2 ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਚ 509

(30) *ਥੋਰੱਪਾ ਦੇਵਨੱਪਾ* ਬਨਾਮ *ਉਮੇਦਮਲਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (21) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਹੁੰਡੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ*। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਡੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਤੀਸਰੇ ਮੁਦਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ

ਹੁੰਡੀ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੁੰਡੀ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੀ ਰਹੀ।”

(31) ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (22) ਵਿੱਚ , ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ:-

"ਜਿੱਥੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਏਜੰਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਪਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਏਜੰਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਲੇਖ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਐਡਰੈਸੀ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

(32) ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰ ਚੰਦ ਜੈਨ (23) ਵਿੱਚ , ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਜੇ ਸਕੱਤਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 48 ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੱਥੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ 17 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਭੇਜੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਮਈ, 1991 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ 23 ਮਈ, 1991 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

(33) ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਹਨ (ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਸੀ.ਈ.ਟੀ.

(21) ਏਆਈਆਰ 1924 ਬੰਬਈ 205

(22) ਏਆਈਆਰ 1989 ਉੜੀਸਾ 130

(23) ਜੇਟੀ 1991 (4) SC 39

(24) A.I.R. 1977 S.C. 2209

(26) 'A.I.R. 1963 S.C. 822

ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (24) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸ੍ਰੀ ਨਵਨੀਤ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ 13 ਮਈ, 1977 ਨੂੰ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ 1997-78 ਲਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 7 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗ ਲੜਕਿਆਂ ਜਾਂ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ "ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਟੈਸਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ" ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਚਿੱਠੀ ਜੋ 5 ਮਈ 1997 ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਇੰਟੀਮੇਟੀ ਆਈ ਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅੰਬਾਲਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੂਚਨਾ 13 ਮਈ, 1977 ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀ ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 12 ਮਈ 1977 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਸੂਚਨਾ' ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਸਟ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਇਸ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

(34) ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ, ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵੰਡ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (25) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , “ਇਹ ਆਮ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ ਕੀਤੇ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਡਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ” ਅਜਿਹੀਆਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਜਿਟ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਡਿਲਿਵਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਡਾਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਅੰਤ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(35) ਕਾਮਨ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਹੈ।

ਪੰਨਾ-114

(36) ਇਨ.ਆਈ.ਐਲ. ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (26), ਵਿਦਵਤਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੰਗਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ *ਪੂਰੂ ਵਜੋਂ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ:-

"ਕਾਰਨ ਜੋ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਟੈਂਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਟੈਂਡਰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ "ਓਐਸਕਾਮ ਲਈ ਆਮ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟਰੇਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

(37) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰ ਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਚ ਜਾਂ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਂ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਵਸਰ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ / ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। Co-ordinator ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਸਮਾਨ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਢਿੱਲ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

*ਪੀ—30

(38) ਇਹ IR ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 517 ਡਾ. ਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (27) ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ "ਅਵਸਰ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿੱਥੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ

(26) ਏਆਈਆਰ 1981 ਉੜੀਸਾ 143

(27) 1975 (2) SLR 66

(24) A.I.R. 1977 S.C. 2209

(26) 'A.I.R. 1963 S.C. 822

ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ) ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(39) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਖਾ ਚਤੁਰਵੇਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (28) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ/ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਹ ਢਿੱਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(40) ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਾਂਝੀ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਕਿਸ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ।

(41) ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ iiii ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਡਿਲਿਵਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ. ਸਬੰਧਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖੁਦ ਅਪਣਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੀਓਓ: ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਵਾਲੇ ਲਿਫਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਡਿਲਿਵਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ, ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਅਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। .

(42) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਪੂਰੀਆਂ ਸਨ।

ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਵਰਗੇ ਪਹਿਲੂ,

ਸੀਓਓ ਆਈ ਆਰਡੀਨੇਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਤੱਕ ਕਮੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੇ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ 17 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ

ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਓਓ I INator ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਖੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਬੇਰੋਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਆਰਡ ਆਈ ਇਨੋਟਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਿਫਾਫੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਬਰੋਸ਼ਰ ਅਤੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਧੂਰੇ ਫਾਰਮ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ। ਸਮਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ। ਪਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ।

(43) ਚੰਡੀਗੜ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਐਚ (29), 3 ਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 3 ਵੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਜੇ ਹੁਕਮ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

(44) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਰਮੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(45) ਮੇਰੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਡੀਐਨ ਸੌਰਭ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (30) ਅਤੇ ਅਨੁਰਾਗ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ, ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ (31) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(46) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹਨ, ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਕੇ ਸ੍ਰੀਧਰਨ ਸੀਜੇ, ਐਨਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਟੀਐਚਬੀ ਚਲਾਪਤੀ, ਜੇ. ਜੇ.
ਰੰਧਾਵਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

97 ਦਾ CWP 2883
16 ਮਈ, 1997

ਦੀ ਸੰਸਥਾ, 1950 ਕਲਾ. 226-ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ-ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ-ਵਿੱਚ! ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ- ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਆਰਟ.226-ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ-ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ।
(ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਐਲਪੀਏ 1511 ਆਫ 89 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 20 ਨਵੰਬਰ, 1989 ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਤਿਰਲੋਕ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1976 ਪੀਐਲਆਰ 708 ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇਨਾਮ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ, ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ

- (30) 1995 (1) SLR 80
(31) 1996 (1) RSJ 795

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ